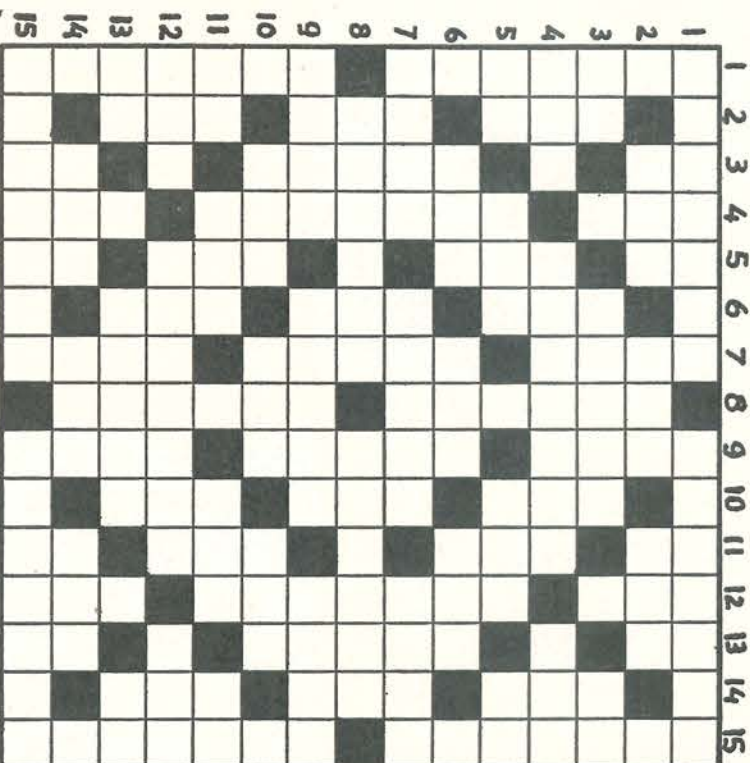

LADDERPUZZEL 135

Voor de goede oplossingen worden 3 punten toegekend. Inzendingen vóór dinsdag 23 december a.s. aan mej Hart-sulker.

Horizontaal

1. vestingdeel — plaats in België
2. elektrisch getanden deeltje — Europeaan — Turks bevelhebber
3. nummer — bloem — landbouwwerktuig
4. dwaas — Griekse Godin — op de wijze van
5. voertuig — beroep — meekundig lichaam
6. uitroep
7. stapel — rij — bundel
8. zoogdier — velknaal — interval
9. kennis van Hoge Raad — kleur
10. bewijs — ontvankkamer — nazak
11. soc. economische raad — deel van de hals
12. — model
13. maat — speelgoed — ondergang — bijwoord
14. vrij — knuizenaar — wereldtaal
15. pers.vnw. — viseter — klaar
16. munt — keurig — vlaktemaat
17. Romeinse Godin — oneer.

Vertikaal

1. verband — verstie afstand van een planeet tot de zon
2. handvat — deel van kledingsstuk — vlieg-afval
3. muzeknaot — interval — niet deelbaar door twee
4. speelgoed — touw langs scheepstrap — deel van de dag
5. voorzetsel — speelkaart — staf — bijwoord
6. woonschip — plaats in Noord-Brabant — voor
7. dierenverblijf — Spaans riet — vuurspu-wende berg
8. deeglijk — gemis
9. heizelde — zwierig — wat
10. deel van gebente — loot — op grote afstand
11. familieid — schuimend water — vloerbe-dekking — uitroep
12. echgenoot — melkwol — tijdperk
13. dwarshout — bol — voegwoord
14. boom — heuvel — meisjesnaam
15. ontkenning — plechtige belofte.

Oplossing puzzel 133

1	GEVEN	EN	NEMEN
2	PRACHT	EN	PRAL
3	OOST	EN	WEST
4	STEEN	EN	EEN
5	GOOIEN	EN	SMIJTEN
6	DUBBEL	EN	DWARS
7	WEER	EN	WIND
8	SCHERING	EN	INSLAG
9	KOP	EN	STAART
10	MINT	EN	PAARD
11	MAN	EN	DIJN
12	PASSEN	EN	MEETEN
13	MAN	EN	MUIS
14	VLAG	EN	WIJPEL
15	DITJES	EN	DATJES
16	GEUREN	EN	KLEUREN
17	PAAL	EN	PERK
18	GRAUWEN	EN	SNAUWEN
19	BLIKKEN	EN	BLOZEN
20	WIJKEN	EN	WEGEN
21	SCHOTS	EN	SCHIEF
22	WINTJIE	EN	TELIJNTJE
23	MAN	EN	MACHT
24	KOEK	EN	EL
25	HORTEN	EN	STOTEN

CORRESPONDENTIE

Deze week vielen er weer enkele brieven in mijn brievenbus, na een ang-stige stilte van enkele weken. Ik ver-moed zo, dat pen, inkt en papier ge-durende deze tijd in dienst waren van de bisschop uit Spanje. Maar nu de Goedheiligman alweer ter hoogte van de Golf van Biscaye dobberd, duiken de dagelijkse problemen weer op, proble-men waarop ik u weer min of meer regelmatig een min of meer bevre-di-gend antwoord hoop te geven. Hier gaan we dan weer fris van de lever!

Heer S. te P.: Ja, ik heb het ook op het publiekatebord gelezen over die bridge-drive: „Degene, die trek heeft in wild doet mee”. Het is natuurlijk fijn, dat u het ganzenborden tot in de finesses beheerst, maar ik heb zo'n idee, dat het wel de bedoeling is, dat u ook de principes van het brigen kent.

Heer K. te L.: Ja en neen heer K! Als u stelt dat VDH haas heeft uitgedeeld ter viering van 5 december, moet ik dit beslist ontkennen. Als u in plaats van haas h's stelt kan ik u helemaal gelijk geven.

Heer Q. te L.: Niet in de koffie maar na de koffie heer Q! Voor de zure smak om de andere dag treft u alleen de blaas. Heer W. te G.: Het stoppen van dat laddij gedoe in de puzzeltribiek moet u niet zo dra-matisch opvatten. Het besluit is ook genomen om enkele ladderaars tegen zich zelf in be-scherming te nemen. De Medische dienst kreeg te veel klachten over hoogtevrees.

Prijswinnaars

Winnaars van deze week zijn de he-ren G. von Rosnaden, Mech. Boekhou-ding, en L. A. Steeuwagen, Mech. afst. T.C., die na puzzel 133 resp. 96 en 93 punten behaalden.

Zij kunnen hun prijs (f 10,—) afhalen bij mej. Hartsulker.

Nieuws uit het bedrijf

Op 24 december ontvangt u een VDH-tje, dat een gecombineerd nummer is voor 20 en 27 december. Vanaf 3 januari 1959 zult u weer wekelijks ons blad ontvangen.

Dinsdag 30 december om 20.00 uur zal in het Ontspanningsgebouw de jaar-sluitingsbijeenkomst worden gehouden. Onze directeur, de heer L. W. van der Heem, zal een toespraak houden; na de pauze wordt de film „Simon and Lau-ra” vertoond.

Dank u Sint

Ongetwijfeld heeft de Goedheiligman vele goede gewoonten. Een ervan is dat hij ook dit jaar weer aan alle VDH-ers en ENAF-ers een boterletter H liet uitreiken.

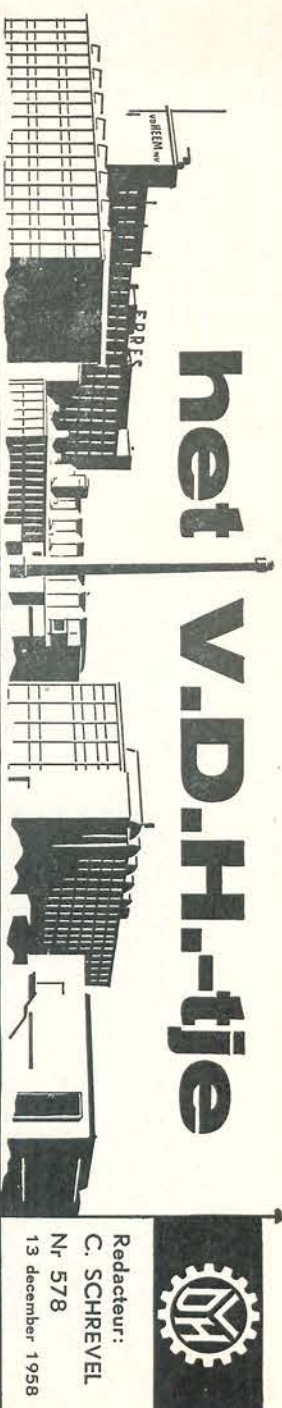
Heel hartelijk dank Sint!

Hierbij danken wij de directe, chel en ccliears voor de prachtige cadeaus, die wij ter gelegenheid van ons huwelij van u allen mochten ontvangen.

J. Kuiper, P-rause.

Langs deze weg dank ik Ziekentrost, brand-weer en GSG voor de bloemen, het fruit en de belangstelling tijdens mijn ziekte onder-vonden.

G. J. Houwart, Gereedschapmakerij.

„MENEER LEO” 65 JAAR

De heer L. W. van der Heem, onze president-directeur, hooft zaterdag 20 december aanstaande zijn 65ste verjaardag te vieren.

„Meneer Leo” schrijven we hierboven, terwijl we eigenlijk hadden moeten schrijven: de heer L. W. van der Heem, onze president-directeur.

Toch houden we het op dat „meneer Leo”, omdat dit zo typerend is voor u. U bent voor velen onzer al jaren lang „meneer Leo”, waaruit een zekere persoonlijkheid spreekt, die nooit door het mijnheer Van der Heem kan worden weergegeven.

Zo is een door u gegeven opdracht er niet alleen een van de president-directeur, maar veel meer nog een „verzoek” van mijnheer Leo, waardoor de uitvoer-soonlijke gebondenheid spreekt, die ring met des te meer enthousiasme tot stand wordt gebracht.

Wij moeten ons dan ook excuseren, dat wij ons niet gehouden hebben aan de door u enkele weken geleden gegeven opdracht „denk erom, dat julle er geen ophef van maken, dat ik volgende maand 65 jaar word”.

Wij mogen niet nalaten, toch aan dit, voor u en de uwen, zo belangrijke feit, ook in ons VDH-tje aandacht te besteden.

De uwen, dat weten wij, daar rekent u ook uw medewerkers toe.

Toen u op 1 mei 1926, nu ruim 32 jaar geleden, samen met uw broer deze zaak begon, kon u niet weten dat in zo korte tijd het mede door u opgezette bedrijf een zo grote vlucht zou nemen. Zo'n snelle en gezonde groei lukt alleen maar als door allen, maar vooral door de leiding van een bedrijf, alles wordt gedaan om tot groei- en bloei voortvanden te komen.

Iedereen, die mag zeggen u te kennen, mijnheer Leo, weet dat dit niet alleen uw bedrijf is, maar dat u als het ware er mee getrouwd bent. Alle tijd die u beschikbaar had en heeft, steet u in dienst van het bedrijf en van hen die daarin werken.

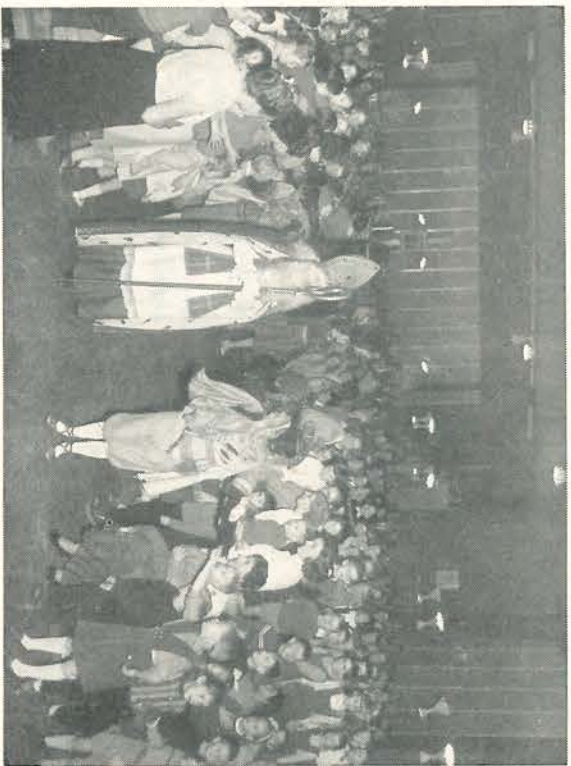
De resultaten, die u op uw 65ste verjaardag kunt zien, zijn de moeite van het zien waard en die resultaten zijn heus niet als van een leen dakje gekomen. Noch in uw zakenvoeren, noch in uw privéleven zijn zorgen en moeite u bespaard gebleven. U wist echter niet van wijken. En voor angstig achteron kijken in het verleden kan bij iemand van uw allure geen plaats zijn. U wilt met uw beide benen in het heden staan en zo in de toekomst kijken.

Wij herinneren ons heel duidelijk het slot van de afscheidsrede, die u hield bij de begrafenis van wijlen uw neef Jan van der Heem, die luidde: „Wij gaan door”. Met deze voor u zo karakteristieke woorden willen wij besluiten.

Wij zullen pogen door te gaan, mijnheer Leo, en wij hopen dat u ons daarbij nog vele jaren behulpzaam zult kunnen zijn.

De redactie van het VDH-tje wenst u nu reeds van harte geluk met deze belangrijke mijlpaal in uw leven.

Pieten kwam, gingen deze kleuters weer naar hun plaats terug.

Helaas moest Sinterklaas ook nog andere kinderen bezoeken en onder het zingen van „Dag Sinterklaasje, daag, daag“, waarbij zelfs de ouders zich niet onbetuigd lieten, verliet de Bisschop ons Ontspanningsgebouw, waar hij vast en zeker volgend jaar weer terug zal komen.

Dit afscheid betekende voor ons natuurlijk niet, dat de Goedheiligman nu niet meer jarig was; in de pauze dronken de kinderen allemaal limonade, terwijl de groten een kop koffie kregen. Hierdoor versterkt, verkwikt en „aangadikt“, waren we weer in staat, om intens mee te leven met de lotgevallen van Jan Klaassen en Katrïjn. Deze poppenkast werd verzorgd door Herman Broekhuizen, die het klaar speelde om ook aan de ouders waarschuwend gevraagd te ontlokken, als Jan Klaassen net iets heel doms zou gaan doen.

Zo kwam ook aan deze middag een eind, en zowel groot als klein keerde opgetogen huiswaarts om de achtergelieven door enthousiaste verhalen aan deze middag deelgenoot te maken.

BISSCHOPPELIJK BEZOEK bij de VDH-kinderen aan de MAANWEG

Aan spanning en vrolijkheid heeft het die zaterdagmiddag 6 december j.l. niet ontbroken. Hoewel we de kinderhartjes konden horen kloppen, werd er toch bij en luid gezongen, dit onder begeleiding van de accordeon van de heer H. Broekhuizen, onze „oom Herman“.

de kinderen alleen maar hun angst konden vergeten en steeds vrolijker werden. De kinderhartjes werden ook door de heer Leo van der Heem gerustgesteld, die de Sint hartelijk welkom heette en vertelde, dat er in de zaal allemaal lieve kindertjes waren; hierna voelden zelfs de allerkleinsten zich zo veilig, alsof ze op mama's schoot zaten.

Hiernee was wel de angst weg, maar niet de spanning, die steeg ten top toen Sinterklaas zijn grote rode boek opende en een paar kleuters bij zich liet roepen, die net als alle kinderen het afgelopen jaar lief waren geweest en nu een versje voor de Sint mochten zingen.

Kan men zich iemand voorstellen, waar deze kinderen liever een versje voor hadden gezongen? Met de handjes vol snoep, dat uit de zakken van de

Sint Nicolaas weist de kinderen echt op hun gemak te stellen en tot het zingen van Sinterklaasliedjes te bewegen.

En van deze plaats bedanken wij Sinterklaas, zoals een jongetje hem in de zaal voor zijn mooie trein bedankte, voor deze „opwindende“ middag.

Het valt niet te betwijfelen, dat ook dit jaar weer het grote boek van Sinterklaas grote spanning veroorzaakte, zowel in de zaal als op het toneel.

Een indrukwekkend getrommel door twee tamboers kondigde toen de komst van Sinterklaas aan, die waardig, vriendelijk vultvond en handjes gevend naar het podium schreed. En wat een leuke Zwarte Pieten had de Sint voor dit bezoek meegenomen! De Goedheiligman zei, dat het de twee ondegendste Pieten waren, maar daar waren de kleuters zo vast niet mee eens; ze hebben zo leuk gedanst met de kinderen en deden zulke malle sprongen, dat

Gedenken of verdringen?

Nu het tegen oudejaar loopt, willen we gedenken, wat we achter de rug hebben.

Ja, willen we dat heus altijd?

Deze vraag zag ik voor me oprijzen, toen ik onlangs las, hoe door de wereld der universiteiten dezer dagen is herdacht, dat op 26 november 1940 prof. Cleveringa het universitaire verzet tegen de Duitse bezetters inhield. Nu, dat verzet en de manier waarop Cleveringa het deed, zijn inderdaad het onthouden waard.

Ik wil hierbij de vieringen in Leiden en in Hilversum met elkaar vergelijken.

In Leiden hield prof. Den Boer een zeer interessant betoog in de grote Pieterskerk over twee maten, waarop men allerlei oorlogsherdenkingen naar hun waarde kan meten. Hij zei daarover dingen, die een nader overweging ten volle waard zijn.

Vooraf had een andere professor een woord gesproken. Voorts was er orgelspel en kamermusiek, waarna allen het zesde couplet van het Wilhelmus zongen: „dat ik doch vroom (= dapper) mach blijven“.

In Hilversum kwam men bijeen in een restaurant. De voorzitter sprak een inleidend woord. Toen hield er iemand een lezing over „het leven der Eburiers“. Een andere meneer vertelde wat over „Sutname“. En ten slotte was er het optreden van een studentenclub.

Kijk, daar in Leiden was het duidelijk, dat men het dapper verzet herdacht. Dit alles deed men in een omgeving en omlijsting, die bij de gedenking van een heldendaad paste.

Wat bij die viering in Hilversum, op het inleidend woordje van de voorzitter na, die oeroude Eburiers en dat Sutname en de cabarettel aan het slot voor verbond hielden met Cleveringa's verzet, zal u wellicht even duister zijn als het dat mij is.

Die vraag stel je je wel eens vaker, als je mensen bezig ziet iets te gedenken en te vieren.

Soms krijg je de indruk dat ze het feit, dat in gedachtenis moet worden gebracht, alleen maar als aankleding aangrijpen om heel wat anders dan gedenken met elkaar te plegen. Denkt u maar eens aan vele vieringen van kerstfeest en oudejaar. Je kunt zelfs vaak niet aan de indruk ontkomen, dat daarbij vieringen plaats hebben, die meer lijken op een verdringen van de feiten. Wordt het dan niet zinloos? Is dat nog wel eerlijk en nodig?

Scheurer.

Een vernamend, doch vriendelijk woord doet wonderen....

SINT NICOLAAS in UTRECHT

Zaterdagmiddag 29 november is Sint Nicolaas op bezoek geweest bij de Utrechse Van der Heem-kinderen.

De middag werd geopend met de opvoering van het sprookje „Klein Duintje“. Het was jammer dat de allerkleinsten het niet helemaal konden begrijpen, vandaar ook dat er wel eens om stille gemaand moest worden. De grote kinderen echter hebben genoten van de voortreffelijke vertolking. De door personeelsleden vervaardigde coulisen droegen beslist tot het succes bij. Toen de reus met donderende stem ten tonele verscheen, werd het voor de kleintjes wat te gortig. Enkele begonnen te huilen en luid om mamme te roepen. Ze werden echter gauw getroost door de leidsters die in de kantine aanwezig waren.

Luid gejuich steeg op uit de zaal toen de reus eindelijk gebonden op de vloer lag. Onder luid geschreeuw, terwijl de kinderen dansten van vreugde nu die lelijke reus (met grote neus) gevangen was, werd hij uitgeleverd aan de koning.

Na het sprookje was er pauze met voor de kinderen een beker chocolademelk en een zakje versnaperingen.

Toen kwam het grote moment waarop allen hadden gewacht. Sint Nicolaas, vergezeld van twee zwarte Pieten, verscheen in de kantine. Luid zingend werd de goede Sint door de kinderen begroet, waarna de heer Carstouw hem van harte welkom heette.

Hierna werden enkele kinderen bij de Sint geroepen die soms wel een vermanend woordje moest zeggen als ze erg stont waren geweest. Tot troost kregen ze een handje pepernoten uit de zak van één van de zwarte Pieten. Na afloop van de middag kregen alle kinderen een pakje, dat persoonlijk door Sint Nicolaas werd overhandigd.

We kunnen nu weer terug zien op een fijne middag.

Sint Nicolaas, hartelijk dank voor uw komst en we hopen dat u het volgend jaar weer bij Van der Heem in Utrecht zult komen.

6 december en Piek.
lieve sint voor de
bedankt voor de
mooie kadootjes.
we hopen dat u een
goede reis naar spanje heeft
de hartelijke groeten
van
willy

Tijdens zijn vertrek uit het Ontspanningsgebouw werd Sint Nicolaas dit briefje door één der kinderen overhandigd. De inhoud ervan spreekt voor zichzelf.

